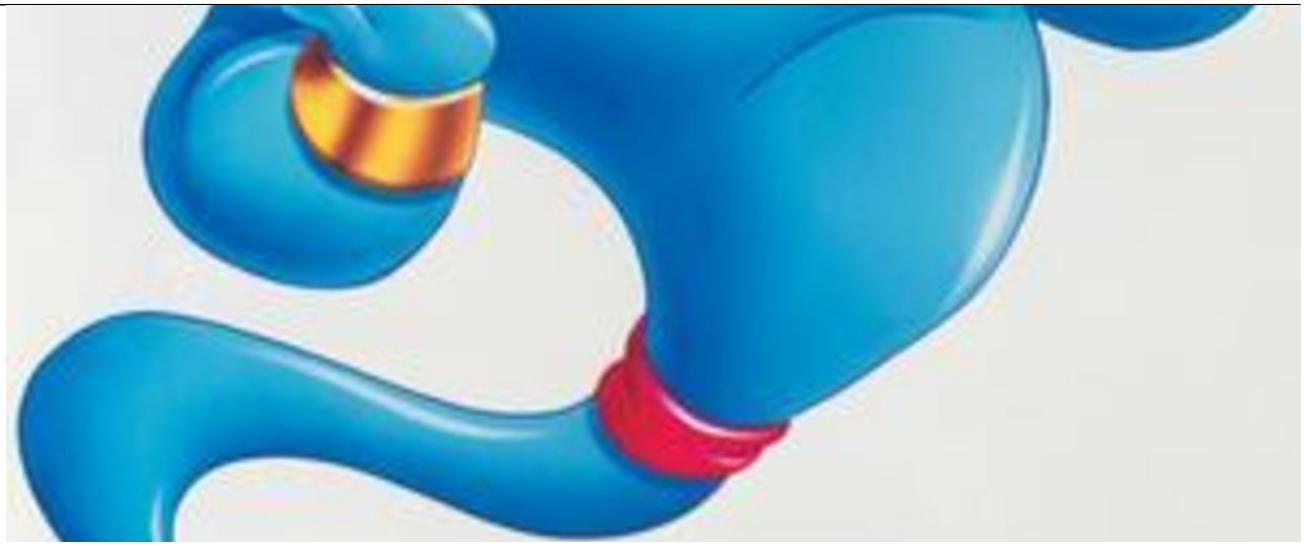

Máté T. Gyula: Európai dzsinn

2016 július 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Vérbe fagyott anyák, apák és gyerekek. Vér, könny, halál. Párizs, Brüsszel és most Isztambul. Európa háborúban áll. A terrorral is, önmagával is.

Kérem, véletlenül se értsék ezt kegyeletsértésként: az isztambuli merénylet kódolva volt. Nem azért, mert korábban is voltak hasonlók, amelyeket akkor a török vezetés a Kurd Munkáspártra fogott – választások is közeledtek, no meg kellett az ürügy, hogy odacsapjanak a lényegében semmibe vett sok tízmilliós kisebbségnek odahaza, Irakban és Szíriában is. Azért, mert Recep Tayyip Erdogan elszámolta magát. A mindenható török vezet? rosszul mérte fel az „arab tavasz” nyújtotta lehet?ségeket. Úgy gondolta, hogy neki a „minél rosszabb a többieknek, annál jobb nekem” stratégia a követend?, a feldúlt Egyiptom és Líbia a karjaiban keres menedéket. Az újjászület? modern kori Oszmán Birodalomhoz még ki kellett volna iktatni a régiós vetélytársakat, Iránt és Szíriát. Utóbbi kett?t a nagy szövetséges, az Egyesült Államok is kiiktatta volna szívesen. Ezenkívül még meg kellett gy?zni a muszlim világot, hogy ?, és csakis ? az igaz hit letéteményese. Ezért volt szükség a látványos összeveszésre Izraellel is, habár tény, hogy az ürügyek el?adásában a zsidó állam sem fogta vissza magát.

Jó kis terv volt, papíron még m?ködhetett is volna. A valóságban azonban nem ez történt, Líbia „szabadságharcosai” nem menekültek senkinek sem a kebelére, inkább egymás kiirtásába fogtak. A „felszabadító” nyugati hatalmak nemcsak demokráciát nem hoztak, de még a beígért újjáépítést is elfelejtették. Vállat vonogatva eloldalogtak. Egyiptom túl nagy falatnak bizonyult, a hadsereg nem kért Erdoganból, de az oroszok és az amerikaiak is mindent megtettek, hogy ne sikerüljön a kairói terv.

Szíriában megvolt a washingtoni jóváhagyás. Nyílt titok, hogy Isztambul legalábbis félrenézett, amikor Törökországon keresztül érkeztek újoncok az Iszlám Államhoz, a terrorszervezet az olajüzleteit is az országon keresztül bonyolította. Az Iszlám Állam dzsinnjét az Egyesült Államok engedte szabadjára, azonban a lámpást Törökország is lelkesen dörzsölgette. A Fehér Ház több százezer halott, tízmilliónyi menekült után rájött, hiba volt az Iszlám Állam támogatása – Bassár el-Aszad szír elnök sem bukott meg, a terrorveszély viszont ezerszeresére n?tt. Közben beszálltak az oroszok is, a szíriai helyzet gyökeresen megváltozott.

Erdogan viszont nem akart a tervén módosítani, annak ellenére sem, hogy egyre több int? jelzés érkezett a tengerentúlról is. Inkább kockáztatott, emelt a téten: lelövetett egy állítólag török területre tévedt orosz katonai gépet. Úgy gondolta, hogy ebben a helyzetben az amerikaiaknak muszáj lesz újra mellé állniuk minden más kérdésben is. Az oroszok meg majd lenyelik a békát. Nem ez történt. Washington kimért maradt, Moszkva meg több mint ingerülten reagált. Erdogannak engednie kellett, értelemszer?en el?ször az amerikaiaknak. Elkezdett leépíteni minden kapcsolatot az Iszlám Állammal, elzárta a terrorszervezet országán átfutó utánpótlási folyosóit. Moszkvától nem kért bocsánatot, noha a bevezetett orosz szankciók, az orosz turisták elmaradása, a közös energiaprojekt bukása eurómilliárdokat vett ki a zsebéb?l. De ott volt az Európai Unió, a migránskérdéssel Erdogan nyíltan zsarolni tudta Brüsszelt, az unió vezet?i meg tejeltek és ígérgettek.

S akkor jött a Brexit. Amivel nem csak az a baj, hogy London kiesésével Törökország elveszíti egyik legnagyobb uniós jóakaróját. A gond az, hogy a britek alapvet?en a migránskérdés, a török vízummentességgel várható újabb invázió miatt mondtak nemet az EU-ra. Erdogan reálpolitikusként rájött: a nyugati országok vezet?i nem fognak neki több engedményt tenni, ha nem akarnak David Cameron sorsára jutni. Váltania kellett, ha úgy tetszik, száznyolcvan fokos fordulatot tett, kibékült Izraellel – ezért Washingtonból amúgy is nyúzták jó ideje – és Canossa-levelet küldött Moszkvába.

Mondhatnánk, minden jó, ha jó a vége.

Hát nem. Nagyon nem. A dzsinn ugyanis szabadon van. A keddi isztambuli rémálom megmutatta, hogy az Iszlám Állam tökéletesen kihasználta azt a többéves szabadságot, amit neki biztosított a török vezetés. A terroristák a migránsokkal nemcsak az Európai Unióba, hanem Törökországba is megérkeztek. Ez közös háború, amelyet csak közösen lehet megvívni. Kérdés, tanul-e ebb?l a török vezetés, és értelmes együttm?ködésbe kezd-e a régiós országokkal, az oroszokkal és az Európai Unióval. Utóbbi persze legalább akkora kérd?jel: az unió „nagyjai” eddig Párizsból és Brüsszelb?l sem vontak le semmilyen épkézláb tanulságot, leszámítva, hogy több a rend?rcsizma az utcákon. A Brexitb?l a tegnapi uniós csúcs tanulságai szerint is arra következtetnek, hogy mindent jól csinálnak, csak a britek hülyék, s ugyanezt kell csinálni, csak még gátlástalanabbul. Kérdés persze, milyen az a „gátlástalan semmi”? Valószín?leg olyasmi, mint a hatékony brüsszeli vezetés.

A terrort addig nem lehet legy?zni, amíg Európa saját magát marcangolja, s haszonles? bürokraták teszik

impotenssé.

Máté T. Gyula – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló